

"Dansternen", et ugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika. DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

"Dansternen" bliver sendt til Subskribenter, indtil det andet Hæfte af Udgivelsen er udkommet. Adre: Dansternen, Blair, Nebr.

Almanak. Aar efter Kristi Fødsel 1900. Aar efter Verdens Skabelse 5900. Aar efter Reformationen 383.

Table with 2 columns: Date (23 Dec to 31 Dec) and Events (Juleaften, Nyt Aar, etc.).

"Dansternen" fremtræder denne Gang i sit nye, nye Buds. Den Lino-Typpemaskine, som vi har faaet, har denne Gang fat hele Bladet, hvorved det er lykkedes os at give vore Læsere endnu bedre Valuta for Abonnementens Pengene.

Med dette Nummer af "Dn." følger et Juleblad, rigeligt forsynet med Julebilleder og -Tegs.

Med det rigtigste Juleindhold i den regelmæssige "Dn." behøves der saaledes vore Læsere et i alle Henseender værdifuldere dansk Juleblad end nogen af dem, som vi her i Amerika har.

Fra Nyaar vil "Dn." nu da Sættematikeren har bragt vor Arbejdsbyghed op i første Linie, atter udkomme om Onsdagen (i Stedet for som nu om Torsdagen), og den vil da kunne være alle Abonnenter i Hænde inden Onsdag Morgen.

Skønt "Dn."s Indhold nu er forøget med ca. 8 Spalter eller over en hel Side, forbliver Abonnementprisen uforandret \$1.50 om Aaret.

Danmarks Kort. Størrelse 23x28 Tommer. Rigti i forskellige Farver, viser klart Jernbaner, Byer, Kystlinier og Floder, samt alle bebyggelige Landsdele, større Gaarde og Kirker. Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Julebud. Være vore Gud i det Højeste Fred paa Jorden! I Mennekens en Besættelighed! Mine Læsere! Det er atter bleven Jul, atter klinger Julebudet i sin underlige Højhed, gribende ved denne hellige Enfold, som alene Gud kan skabe i et Synnerherte.

Den store Ulykke. Fra Komiteen nede i Texas har vi nu modtaget en samlet Kvittering paa det gennem "Dansternen" indsamlede Bølg til Hjælp for de af 8.-9. September-ulykken ramte Landsmænd i Arcola, Texas.

Ulykken i Arcola, Texas, Sept. 1. 1900. Tak og Kvittering fra de af 8.-9. September-ulykken ramte Dansterner i Arcola, Texas.

Ogsaa en Julegave. Naafte mest ved Juletiden fortaar man, at det er "saligt at give, hellere end at tage". Der er en underlig Fryd i dette at give bort, og den Fryd faar ved Juletid sin egen Glans ved, at Gud har givet os Mennekster, givet os sin enbaarne Søn.

Alter-Malerier. Naafte mest ved Juletiden fortaar man, at det er "saligt at give, hellere end at tage". Der er en underlig Fryd i dette at give bort, og den Fryd faar ved Juletid sin egen Glans ved, at Gud har givet os Mennekster, givet os sin enbaarne Søn.

Alter-Malerier. Naafte mest ved Juletiden fortaar man, at det er "saligt at give, hellere end at tage". Der er en underlig Fryd i dette at give bort, og den Fryd faar ved Juletid sin egen Glans ved, at Gud har givet os Mennekster, givet os sin enbaarne Søn.

En Julehilsen. Der redtes et Leje i Knybbens Gem, det var beredte i Bethlehem; der sad en Moder i Stadsens Braa, og haad hun hed, har vi lært som smaa; der bød et Barn i en Jomfrufavn, og hoem ved ikke den lille Navn.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Den gamle Bogholders Juleaften. Waade store og smaa i hele Byen kendte den gamle Bogholder, og det var heller ikke saa underligt, for han saa altid ens ud. Det tynde, glatfammede graa Haar dækkedes altid af den samme høje Gaa; de buftede Hænder, de skarpe Line og den sammentrængte Mund var altid uforandrede.

Korrespondancer. Cedar Falls, Ia. Onsdag Aften i sidste Uge havde en Del af baade unge og ældre sat hinanden Stævne i Præsteboligen, og der var medbragt en Del Bækter, som blev efterladt paa Bordet til nærmere Efterhyn. Der blev sunget og talt til det var Tid at sige sig Hjem igen.

Korrespondancer. Cedar Falls, Ia. Onsdag Aften i sidste Uge havde en Del af baade unge og ældre sat hinanden Stævne i Præsteboligen, og der var medbragt en Del Bækter, som blev efterladt paa Bordet til nærmere Efterhyn. Der blev sunget og talt til det var Tid at sige sig Hjem igen.

Korrespondancer. Cedar Falls, Ia. Onsdag Aften i sidste Uge havde en Del af baade unge og ældre sat hinanden Stævne i Præsteboligen, og der var medbragt en Del Bækter, som blev efterladt paa Bordet til nærmere Efterhyn. Der blev sunget og talt til det var Tid at sige sig Hjem igen.

Korrespondancer. Cedar Falls, Ia. Onsdag Aften i sidste Uge havde en Del af baade unge og ældre sat hinanden Stævne i Præsteboligen, og der var medbragt en Del Bækter, som blev efterladt paa Bordet til nærmere Efterhyn. Der blev sunget og talt til det var Tid at sige sig Hjem igen.

Korrespondancer. Cedar Falls, Ia. Onsdag Aften i sidste Uge havde en Del af baade unge og ældre sat hinanden Stævne i Præsteboligen, og der var medbragt en Del Bækter, som blev efterladt paa Bordet til nærmere Efterhyn. Der blev sunget og talt til det var Tid at sige sig Hjem igen.

Korrespondancer. Cedar Falls, Ia. Onsdag Aften i sidste Uge havde en Del af baade unge og ældre sat hinanden Stævne i Præsteboligen, og der var medbragt en Del Bækter, som blev efterladt paa Bordet til nærmere Efterhyn. Der blev sunget og talt til det var Tid at sige sig Hjem igen.

Korrespondancer. Cedar Falls, Ia. Onsdag Aften i sidste Uge havde en Del af baade unge og ældre sat hinanden Stævne i Præsteboligen, og der var medbragt en Del Bækter, som blev efterladt paa Bordet til nærmere Efterhyn. Der blev sunget og talt til det var Tid at sige sig Hjem igen.

Korrespondancer. Cedar Falls, Ia. Onsdag Aften i sidste Uge havde en Del af baade unge og ældre sat hinanden Stævne i Præsteboligen, og der var medbragt en Del Bækter, som blev efterladt paa Bordet til nærmere Efterhyn. Der blev sunget og talt til det var Tid at sige sig Hjem igen.